

KESÄT TÖISSÄ
OPISKELIJANA

FUKSILIITE

SOS:N SUURI
LAGER-TESTI

KARHUNKIERROS

3/2019

57. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

SATAKUNTALAISEN OSAKUNNAN TIEDOTUSLEHTI

JULKAISIJA:

Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8, 00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA:

Saska Suvikas
paatoimittaja(at)satakuntatalo.fi

KIRJOITTAJAT:

TERO ALITALO
PETRA HIETANEN
OSSI HYVÄRINEN
TIMO HÄIVÄLÄ
ALTTI KLEMETTI
CAMILLA LAINE
MAIJA MUNTILA
MIKKO MÄKIPÄÄ
ANNA-KAISA RAJALA
SASKA SUVIKAS
IIKKA TERHO
JARI YLI-KAUHALUOMA

KANNEN KUVA:

Johannes Vihervirta

TAKAKANNEN KUVAT:

Laura Mykkänen
Juho Myyryläinen

PAINOS:

70 kappaletta

PAINO:

Painosalama OY

Perustettu vuonna 1963.

Karhunkierros nauttii HYYn
järjestölehtitukea.

ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti)

PÄÄKIRJOITUS

Laajenna mukavuusaluettasi!

Satolaiset, uusi lukuvuosi on jälleen alkamassa! Se merkitsee ihmisille eri asioita, sillä se on toisille jatkuvuuden ja toisille muutoksen aikaa. Monelle lukuvuoden alku merkitsee paluuta opiskelijaelämään enemmän tai vähemmän rankan kesätyörupeaman jäljiltä. Niille, jotka ovat valmistuneet, vaihtaneet ohjelmää tai etenkin aloittamassa opintojaan, syksy voi tuoda tullessaan jotain aivan uutta. Koska olen itse lähdössä loppuvuodeksi Yhdysvaltoihin harjoitteluun, suuri muutos odottaa myös minua. Sen innoittamana haluan tässä pääkirjoituksessa pohtia mukavuusalueen käsitettä.

Jokainen on varmasti kuullut bisnesmaailmasta yleiseen kielenkäyttöön levinneen sanonnan; ”on lähdettävä pois omalta mukavuusalueelta!”. Se on symboli nopeasti muuttuvalle ja hektiselle maailmalle. Start-up-yrittäjien, noiden nykymaailman tutkimusmatkailijoiden, innoittamana kaikkien kansalaisten tulisi ravistella ja haastaa itseään, ottaa riskejä ja sietää suurta määrää epämukavuutta tavoitellessaan haaveitaan. Muuten on vaarassa jäädä (työpaikka)kilpailussa jalkoihin! Äärimmillen viedyn tarinan mukaan ne, jotka jämähtävät omalle mukavuusalueelleen ovat laiskoja, arkoja eivätkä tule juuri menestymään elämässään.

En ole kuitenkaan itse kovin vakuuttunut mukavuusalueelle jäämisen vaaroista. Tietenkin ihmisen tulee tehdä elämässään itseä innoittavia asioita ja jahdata unelmiaan, mutta ei sen tarvitse olla ehdoin tahdoin epämukavaa. Jatkuva kiireellinen ja stressaava elämäntyyli käy nopeasti sekä henkisen että fyysisen terveyden päälle ja jatkuvaa epävarmuutta on vaikea sietää, vaikka kuinka hokisi itselleen, että mukavuusalueelta poistuminen on tärkeää. Mukavuusalueellahan kuitenkin halutaan palata siksi, että se on... no... mukavaa!

Minkä haluan lukijoille sanoa, on että mukavuusalueelta poistumisen pitää olla jotain tarkoitusta varten eikä se saa olla arvo itsessään. Kaikkein paras ratkaisu on pyrkiä oman mukavuusalueensa laajentamiseen. Itsensä haastamisen ja uusiin tilanteisiin ajautumisen seurauksena ihminen oppii pärjäämään elämässään paremmin ja tuntee olonsa kotoisaksi useammassa tilanteissa. Sopeutuvaisena olentoja ihminen voi yllättävän pienelläkin vaivalla laajentaa omaa mukavuusalueettaan kattamaan mitä moninaisempia tilanteita. Itse asiassa uskon, että juuri näin start-up-yrittäjät ja muutkin aikamme ikonit ovat tehneet: he ottavat suuria riskejä, tekevät mahdottomasti töitä ja heittäytyvät suureen tuntemattomaan siksi, että heidän kaltaisilleen se on luonnollista. Kun Elon Musk tähtää avaruuteen, ei hän poistu mukavuusalueeltaan vaan elää siellä täysin rinnoin.

Tämä koskee pienemmässä mittakaavassa myös uusia fukseja, joille muutto Helsinkiin voi tuntua ainakin hetkellisesti mukavuusalueelta poistumiselta. Mutta sen ei tarvitse kestää kauan. Yliopisto on uusien mukavuusalueiden muodostamisen aikaa ja Satakuntalainen osakunta on yksi, johon pääsee mukaan erittäin matalalla kynnyksellä. Ainakin jos Viisin sohvilta tiedustelee, moni elää täällä mukavuusalueensa kultakauttaan! Siksi tahdonkin rohkaista kaikkia fukseja lähtemään toimintaan mukaan, olevan aktiivisia monella eri rintamalla ja ottamaan vastuuta, joista voi oppia uusia taitoja. Kunhan muistaa kuunnella itseään, ettei tee liian pitkään jotain, mikä ei itsestä tunnu mukavalta.

SatOn mukavuusalueella on nimittäin aina tilaa!

Saska Suvikas, Päätoimittaja

Kuva: Laura Suominen

SISÄLLYS

3. PÄÄKIRJOITUS

4. Q-KULMA

5. INSPEHTORIN TERVEHDYS UUDELLE LUKUVUODELLE

6. KUVAKOLLAASI: OSAKUNNAN KESÄ

10. KESÄT TÖISSÄ OPISKELIJANA

16. FUKSILIITE: SATO- SANASTO

18. FUKSILIITE: FUKSIT SATOA KIERTELEE

20. FUKSILIITE: 10 + 1 VINKKIÄ

22. FUKSILIITE: VIISIKULMA

25. KOLUMNI: "MIKSI EDES VAIVAUTUA?"

26. III - SOS:N SUURI LAGER- TESTI

32. MÄKSY JA OSAKUNTIEN OUDOT PERINTEET

33. KUOLEMATTOMAT

34. 10 SYYTÄ RAKASTUA TURKULAISEEN

Q:n syysterveiset

Syksyn saapuessa on taas aika toivottaa uudet opiskelijat osakunnan toimintaan mukaan. Satakuntatalolle tulee jälleen kerääntymään hyvin monipuolinen joukko, joka tulee aikanaan tekemään osakunnasta itsensä näköisen. Omasta näkökulmastani tilanne on erityinen, sillä omasta fuksisyksystäni on nyt tasan kymmenen vuotta. Muistan edelleen hyvin, miltä tuntui muuttaa Helsinkiin opiskelemaan ja Satakuntataloon asumaan. Aluksi vaikealta tuntuvat siirtymät talossa rapusta toiseen tulivat nopeasti tutuksi ja monista uusista asioista kehittyi pian rutiineja. On mahdotonta listata tässä kaikkia niitä upeita kokemuksia, joita olen osakunnalla saanut kokea paitsi opiskeluaikana, niin myös valmistumisen jälkeen kuraattorina. Ikimuistoisten juhlien lisäksi on tietysti oppinut hyödyllisiä taitoja sekä tutustunut valtavaan määrään ihmisiä eri tieteenaloilta. Haluankin varmistaa, että myös uusilla opiskelijoilla on mahdollisuus toteuttaa itseään osakunnalla ja samalla kehittää sen toimintaa.

Kymmenessä vuodessa yliopisto ja opiskelu ovat tietysti ehtineet muuttua huomattavasti. Paineet opintojen suorittamiseen nopeasti ovat kasvaneet samalla kun yliopiston rahoitusta on karsittu. Lisäksi töitä pitäisi tehdä, koska työkokemuksesta on hyötyä valmistuessa. Vielä kun lisää yhtälöön harrastukset ja sosiaalisen elämän, niin opiskelijan vapaaehtoistoiminnalle järjestöissä tai osakunnalla jää vähän aikaa. Osakuntatoiminnan merkitystä ei kuitenkaan pidä väheksyä, sillä monessa osakunnan virassakin pääsee vähintään yhtä vastuullisiin tehtäviin kuin monilla työpaikoilla. Aktiivinen toimija voikin oppia vaikkapa projektinhallintaa, kokousten pitämistä ja taloushallintoa. Yli sadan ihmisen juhlien järjestäminen tai kokouksen puheenjohtaminen voi kuulostaa haastavalta, mutta niissäkin vain harjoitus tekee mestarin. Ja saattaa se oma unelmaurakin löytyä osakuntatoiminnan kautta, ennemmin kuin vaikkapa tiedekunnan työelämäkurssin kautta. Omalla aktiivisuudella pääsee aina pitkälle.

Toivottavasti myös vanhempien osakuntalaisten paluu luentosaleihin ja opiskelurientoihin sujuu rentoutuneissa merkeissä. Omalta osaltani kesä piti sisällään aika vähän varsinaista lomailua, mutta syksyyn lähdetään silti monta kokemusta rikkaampana. Osakuntakin oli monessa mukana taas kesällä, ja näkyvyyttä tuli maakunnassa paikallislehtiä myöten. Erityisesti Satakunnan kansansoutu ja kesäretki Merikarvialla olivat taas upeita tapahtumia, joissa pääsi näkemään paitsi tuttuja, niin monelle myös varmasti uusia asioita kotimaakunnasta. Osakuntalaiset ovatkin jo vuosien ajan trendikkäästi edistäneet matkailua kotimaassa tutustumalla Satakunnan eri kolkkiin. Kesän reissuilla päästiin tutustumaan esimerkiksi Kokemäenkartanon tiluksiin sekä kolmannen sukupolven kalasavustamoon Merikarvialla. Ja huhujen mukaan maakuntaan tutustuminen jatkuu syksyllä, vieläpä historiallisissa merkeissä!

Tervetuloa siis osakunnan syksyn toimintaan mukaan!

Timo Häivälä, Kuraattori

Kuva: Osakunnan galleria

INSPEHTORIN TERVEHDYS UUDELLE LUKUVUODELLE

Hyvät osakuntalaiset!

Parhaimmat onnitteluni teille osakuntamme uudet opiskelijat opiskelupaikkanne johdosta ja samalla jokaiselle osakuntalaiselle menestyksellään uuden lukuvuoden toivotukseni!

Suomen yliopistot ja ammattikorkeakoulut ovat olleet viime vuosina massiivisten rakenteellisten uudistusten ja muutosten kohteina. Esimerkiksi Helsingin yliopisto uudisti ns. Iso pyörä -hankkeen kautta käytännössä kaikki kandi- ja maisterivaiheen koulutusohjelmansa sangen vauhdikkaasti. Uudistuksen kunnianhimoisena tavoitteena oli edistää liikkumista koulutusohjelmien välillä, nopeuttaa valmistumista ja sujuvoittaa siirtymistä työelämään. Nyt kaksi vuotta monumentaalisen koulutus uudistuksen jälkeen ainakin Helsingin yliopistossa aloittavat uudet opiskelijat voivat arvioida hankkeen onnistumista erityisesti koulutusohjelmien

kuormittavuuden kannalta (myös Aalto-yliopistossa on uudistettu koko joukko koulutusohjelmia). Korkeakoulujen opetuksen perisyntinä on ollut varsinkin ensimmäisen vuoden kuormittavuus, kun toivotaan jokaisen opiskelijan saavuttavan yleis- ja perusopintojensa aikana riittävän tiedollisen ja taidollisen osaamisen aineopintojen suorittamiseen.

Heinäkuun alussa Suomen ylioppilaskuntien liiton kannanotto opiskelijoidenkin oikeudesta lepoon ja lomaan nostatti ainakin hetkeksi varsin laajan keskustelun opiskelijoiden jaksamisesta. Paineita opiskelijoille tuovat esimerkiksi viime aikaiset opiskeluaikojen rajoittamiset ja raskaat koulutusleikkaukset sekä ennustamattomat työmarkkinat ja työelämän rakennemuutokset (Kaksi viimeksi mainittua syytä ovat tosin olleet vaikuttamassa jo Britannian 1700-luvun lopun teollisesta vallankumouksesta lähtien). Opiskelijoiden jaksamista ei pidä vähätellä, koska heidän hyvinvointinsa vaikuttaa suoraan ja välillisesti myös maamme tulevaisuuteen. Kesän keskusteluissa lääkkeiksi ehdotettiin mm. perustulota, opintotukien lisäämistä, opintotuen tulojen nostoa ja ennen kaikkea liian täysien opetussuunnitelmien väljentämistä. Toivonkin, että annatte palautetta opinahjojenne vastuuhenkilöille esimerkiksi havaitessanne mahdollisesti liian täyteen ahdettuja koulutusohjelmia.

Tervetuloa Satakuntalaiseen Osakuntaan! Vuonna 1654 perustettu Satakuntalainen Osakunta on eri alojen opiskelijoiden osallistava, kannustava ja yhteisöllinen kohtaamispaikka. Satakuntalainen Osakunta toimii parhaimmillaan tasapainottavana yhteisönä opiskelun ja opintojen rinnalla, kun ilot ja huolet voi jakaa monia eri aloja edustavien opiskelutovereiden kanssa.

Toivotan kaikille osakuntalaisille ja ennen kaikkea teille uusille fukseille menestystä opinnoissanne ja muissa riennoissanne!

Jari Yli-Kauhaluoma, Inspehtori

Kuva: Osakunnan galleria

KUVAKOLLAASI - OSAKUNNAN KESÄ

Kuvat: Osakunnan galleria, GH, lukuisat Whatsapp-ryhmät

Värbal valmiina alkamaan!

Kuraattorin elämää

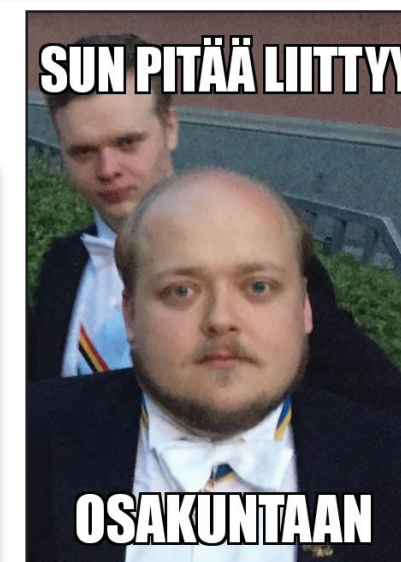
Liukumäki herätti inspiraation

SatOn edustus kaikessa juhlavuudessaan

Meno
V*tun
Meininki

KANSANSOUTU 5. -7.7.

Lähdön sateiset
tunnelmat

Puheenjohtaja
keulassa

Mäksy veistosmallina

Hylätty Satalinnan Sairaala

Venetunnelmia

Hetken lepoa

Kahden soutukunnan yhteiskuva

Soutukunta saapuu rantaan

Vene ja sen lippu

Koskeen melkein tahdissa!

Maisema perille saavuttaessa

Satolaiset uistinkaupoilla

Yhteiskuntasihteeri johtaa retkikuntaa

Kalliolle, kukkulalle...

Merikarvian merimaisema

Tiera elementissään

Retkimaskotti #kärykävi

KESÄRETKE 12.-14.7.

Retkellä hyvä meininki!

Merikarvialainen yhteiskuva

KESÄT TÖISSÄ OPISKELIJANA

Teksti: Camilla Laine
Kuvat: Haastateltavat

- Satolaisten monet kesäduunit

Kesän vaihtuessa syksyksi on oivallinen hetki tehdä katsaus siihen, mitä osakuntalaiset ovat puuhastelleet kesätauon aikana. Monet osakuntalaiset tekevät kesän aikana tai opintojen ohella töitä, jotka eivät välttämättä liity omaan opiskelualaan. Pääsemme kurkistamaan Arin, Reetan, Lassin ja Jan-Erikin kesätöiden kautta asiakasneuvojan, myyjän, pelinhoitajan ja kapteenin töihin. Pureudumme muun muassa siihen, mitä kaikkea esimerkiksi myyjän ja kapteenin työt voivat pitää sisällään myyntityön ja ruorin pyörityksen lisäksi, ja mitä pelinhoitajan ja asiakasneuvojan työssä voi oppia.

Ari Kamppikoski

Vuoden 2018 osakuntafuksi, oikeustieteen opiskelija

Toimii tällä hetkellä osakunnan pääsihteerinä, jonka lisäksi on mukana myös apuemännistössä, kraadissa, opastustoimikunnassa ja yhteiskunnallisessa toimikunnassa.

MISSÄ OLET KESÄTÖISSÄ?

Sentraalilla asiakasneuvojana

MITEN LÖYSIT TYÖPAIKAN JA PÄÄSIT TÖIHIN?

Viisin kirjaston nojatuolissa lähetin työpaikkailmoituksen perusteella hakemuksen ja haastattelun kautta pääsin töihin.

MILLAISIA TEHTÄVIÄ TYÖHÖN SISÄLTYY?

Puhelinasiakaspalvelua kuudessa eri palvelussa. Kaiken kaikkiaan samaan työvuoroon mahtuu esimerkiksi niin numeropalvelussa ihmisten ja yritysten yhteystietojen etsimistä, taksinvälitystä kuin myös kuluttaja-asiakkaiden pakettilogistiikkaa.

MIKÄ ON TYÖSSÄ PARASTA? ENTÄ HAASTAVINTA?

Työtehtävien monipuolisuus sekä mukava ja kannustava työyhteisö. On itsellekin palkitsevaa, kun huomaa miten asiakkaan päivää voi parantaa ongelmien onnistuneella ratkaisemisella.

Ehdottomasti haastavinta ovat haastavat asiakkaat, sekä välillä työvuoroissa riittää kiirettä.

MITÄ OLET OPPINUT KESÄTYÖSSÄSI?

Kun ihmisten kanssa on nopeatempoisissa kontakteissa koko työvuoron, jää väistämättäkin käteen jotain uutta ihmisten kanssa toimimisesta. Tämän lisäksi kesätöissä yleistieto ja Suomen tuntemus ovat parantuneet. Myös ruotsia on päässyt treenaamaan ruotsinkielisten asiakkaiden kanssa.

SUOSITTELISITKO VASTAAVAA KESÄTYÖTÄ MUILLE OSAKUNTALAISILLE? KENELLE ERITYISESTI?

Voisin kyllä ihan suositella! Työssä on etua nopeudesta ja hyvästä yleistiedosta sekä tietenkin hyvistä sosiaalisista valmiuksista, mutta nämä kaikki kyllä kehittyvät.

MISSÄ OLET KESÄTÖISSÄ?

Aloitin 2018 kesällä työskentelemään Marimekolla Ammyjänä, ja jatkoin kesän jälkeen samassa paikassa osa-aikaisena koulun ohella. Duunikokemus on ollut niin hyvä, että jämähdin mielelläni sinne "vakkarikasvoksi".

MITEN LÖYSIT TYÖPAIKAN JA PÄÄSIT TÖIHIN?

Oma suhteeni kyseiseen firmaan on alkanut varhain, sillä pääsin Marimekolle TET-harjoitteluun 9-luokalla asuessani vielä Lahdessa. Kokemus oli niin upea, että halusin joskus tulevaisuudessa päästä uudestaan Marimekolle töihin.

"Asiallisella
kritiikillä
pääsee paljon
pidemmälle"

JOTAIN MUUTA, MITÄ HALUAT TYÖHÖN LIITTYEN KERTOA?

Vaikka olisi kovastikin pettynyt johonkin saamaansa palveluun, ei sitä kannata vihaavasti purkaa kenellekään. Asiallisella kritiikillä pääsee paljon pidemmälle.

Reetta Peltonen

Vuoden 2017 osakuntafuksi, yleisen kasvatustieteen ja aikuiskasvatustieteen opiskelija

Toimii tällä hetkellä osakunnan valokuvaajana, ja on sen lisäksi ollut mukana myös apuemännistössä ja -isännistössä sekä kulttuuritoimikunnassa.

Seuraavan kerran hain firmaan keväällä 2018. Rekrytointiprosessi oli jokseenkin haastava, mutta samalla hyvin motivoiva. Täytin netissä avoimen hakemuksen, jonka jälkeen kävelin sisään yhteen myymälöistä ja kyselin kasvotusten avoimista työpaikoista. Sain yhteystiedot, jonne tuli lähettää hakemus sekä CV – viikon jälkeen ne lähetettyäni soittelin kyseiselle henkilölle vielä varmistaakseni, että viesti oli saapunut perille. Soitto kannatti, sillä siitä sain kutsun haastatteluun.

Haastattelu oli sellainen mukava tee-jutustelu-yhteispohdinta-hetki rennossa kahvilassa. Kaikesta turhasta etukäteisjännittämisestä huolimatta taisin vastaila yllättäviin kiperimpiinkin kysymyksiin osuvasti, sillä parin päivän päästä minulle tarjottiin kesätyöpaikka.

MILLAISIA TEHTÄVIÄ TYÖHÖN SISÄLTYY? MIKÄ ON TYÖSSÄ PARASTA, ENTÄ HAASTAVINTA?

Työni on tietenkin hyvin asiakaspalvelupainotteista. Asiakaspalvelu on (yhteiskunnassa vallitsevista ajatuksista huolimatta) ihan parasta! Meillä on tapana jutustella ja nauraa ihmisten kanssa, ja se tuntuu kuin olisi kutsunut vanhoja ystäviä kotiin hengailemaan. Tärkeintä on olla oma aito itsensä ja tehdä sen päivän parhaansa.

Myyjän työ on myös kutkuttavan haastavaa ja tavoitteellista, ja jokainen päivä on aina erilainen erilaisine ihanine kohtaamisineen. Joidenkin kanssa tulee kaupanteon yhteydessä tutustuttua niin, että saan halauksia ja kättelyitä. Joskus tulee kutsuja kylään ja jotkut käyvät myymälässä aina silloin tällöin moikkaamassa ja rupattelemassa. Ne ovat tämän työn parhaita juttuja!

Muuten työhön kuuluu myös toimistotyötä, kuorma- ja varastotyötä, hallinnointitehtäviä ja tilausten tekoa. Haastavinta on varmaankin tällä hetkellä monimutkaisten ompelutilausten suunnittelu, mutta sekin saadaan tiimityöllä hoidettua.

MISSÄ OLET KESÄTÖISSÄ?

Työskentelen pelinhoitajana pääkaupunkiseudun Feel Vegas -pelisaleissa, pääasiassa Kaivopihalla sijaitsevassa Feel Vegas Helsinki:ssä.

MITÄ OLET OPPINUT TYÖSSÄSI?

Tämä työ tuli todella osuvaan kohtaan elämässä. Kun oma polku tuntuu vielä vähän sumuiselta suunnitelmien suhteen, niin tsemppaava, monipuolinen ja mielenkiintoinen työ koulutuksen ohella antaa itselle todella paljon. Olen oppinut esimerkiksi muotiteollisuuden ja kulutuksen vastuullisuusstrategioista sekä niiden tärkeydestä, tekstiilien ominaisuuksista, yrityksen historiasta ja filosofiasta, hyvän myyjän ominaisuuksista sekä erilaisten tyylien ja kuvioiden yhdistelystä.

SUOSITTELISTKO VASTAAVAA TYÖTÄ MUILLE OSAKUNTALAISILLE? KENELLE ERITYISESTI?

Suosittelisin myyjän osa-aikatyötä mielelläni kaikille, jotka ovat iloisesti ja rohkeasti avoimina uusille mielenkiintoisille kohtaamisille ja aidolle toisen parasta ajattelevalle yhteistyölle. Jos tykkäät haasteista, tavoitteista, ihmisistä, rupattelusta, toisen kulutustarpeiden kartoituksesta ja jopa tulosten seuraamisesta, niin tällainen työ olisi super juuri sinulle!

Lassi Savolainen

Vuoden 2017 osakuntafuksi,
tietojenkäsittelytieteen opiskelija

Toimii tällä hetkellä osakunnan
mainossihteerinä. Toimi viime vuonna
osakunnan hallituksen jäsenenä sekä hoiti
rekryvastaavan virkaa.

MITEN LÖYSIT TYÖPAIKAN JA PÄÄSIT TÖIHIN?

Aloitin työskentelyn Veikkauksella lokakuussa 2018. Olin hakenut pelinhoitajaksi jo ennen opiskeluaikojani. Yhtenä syysaamuna istuin valvotun yön jälkeen Viisissä keskustelemassa erään toisen osakuntalaisen työhistoriasta ja mietin, että jos muut työskentelevät opiskelujen ohella, niin miksen minäkin. Onnekseni huomasin, että Helsinkiin haettiin juuri pelinhoitajia. Täytin hakemuksen ja pääsin haastatteluun. Näytin

pelituntumukseni ja päässälaskutaitoni, sekä toivoin, että rekrytoija pitäisi isostoimintaa relevanttina asiakaspalvelukokemuksena. Luultavasti piti, sillä lokakuun viimeisellä viikolla aloitin koulutuksen.

Työskentelin ravintoloiden pelipöydissä puolisen vuoden ajan, kunnes pöytäpelit ravintoloissa loppuivat. Minulta kysyttiin, haluanko jatkaa firmassa ja missä tehtävissä. Pelkäsin, etten saa haluamaani paikkaa pelisaleista, sillä olin työskennellyt firmassa vasta lyhyen aikaa. Tilaa kuitenkin oli, ja pääsin kesäksi täyspäiväisenä Kaivopihalle, sekä pääsen jatkamaan osa-aikatoita opintojen jatkuessa syksyllä.

MILLAISIA TEHTÄVIÄ TYÖHÖN SISÄLTYY?

Feel Vegaseissa on kolme erilaista pöytäpeliä, joista pelinhoitajat vastaavat. Pelinhoito on korttien kääntelyä ja kuulun pyörittämistä, mutta ennen kaikkea asiakaspalvelua. Pelaajien neuvominen, epäselvien tilanteiden ratkominen, sekä yleisestä viihtyvyydestä huolehtiminen ovat yhtä tärkeitä taitoja kuin pelivälineiden käsittely ja pelin sääntöjen osaaminen.

MIKÄ ON TYÖSSÄ PARASTA? ENTÄ HAASTAVINTA?

Parhaat kokemukset pelinhoitajan työssä saa silloin, kun tietää luoneensa hyvän asiakaskokemuksen. Kun asiakkailla on hauskaa, on myös pelinhoitajan mukava hoitaa työtehtäviään. Koska pelinhoitaja ei voi vaikuttaa määränpäähän, on tärkeää luoda asiakkaalle hyvä, luotettava ja turvallinen matka. Siinä onnistuminen tuntuu aina hyvältä.

Haastavimpia hetkiä ovat epäselvyyksistä ja erimielisyyksistä johtuvat tilanteet. Oli kyse sitten pelinhoitajan virheestä, asiakkaan väärinkäsityksestä, tai väärin päin olleesta kortista, kun rahaa on pelissä, ovat tunteetkin herkästi pinnassa. Tällaisissakin tilanteissa asiakaspalvelutaito palkitaan, mutta etenkin pitkittyvät tapaukset, jotka vaikuttavat koko pelisalin ilmapiiriin, ovat rankkoja ja haastavia.

**“Pelinhoitajana olen vastuussa
niin asiakkailleni, työnantajalleni,
kuin työtovereilleni
tekemisistäni.”**

MITÄ OLET OPPINUT TYÖSSÄSI?

Eniten tämän vajaan vuoden aikana olen oppinut asiakaspalvelutaitoa. Niin maltin säilyttämistä, asiakaspalvelun räätälöimistä erilaisille asiakkaille, kuin kielimuurin murtamista. Tämän myötä olen saanut myös paljon itsevarmuutta, ja minun on helpompi saada ääneni kuuluviin myös vapaa-ajalla.

Tärkeimpänä kuitenkin olen oppinut ottamaan vastuuta. Pelinhoitajana olen vastuussa niin asiakkailleni, työnantajalleni, kuin työtovereilleni tekemisistäni. Kun asiat sujuvat, saattaa kuulla kiitostakin, mutta tärkeää on tehdä omat hommansa hyvin, sillä muut kärsivät omista laiminlyönneistä.

SUOSITTELISTKO VASTAAVAA KESÄTYÖTÄ MUILLE OSAKUNTALAISILLE? KENELLE ERITYISESTI?

Pelitalityöskentely on mukavaa työtä, johon oikein asennoituessaan pääsee nauttimaan työnteosta. Työyhteisöt ovat olleet minulle loistavia, ilmapiiri on vastaanottava ja työtehtävät ovat melkein kenen tahansa opittavissa. Suosittelisin tehtävää kenelle tahansa, jolla on pienintäkään kiinnostusta asiakaspalveluun tai viihdepalvelujen toteuttamiseen.

JOTAIN MUUTA, MITÄ HALUAT KERTOA TYÖHÖN LIITTYEN?

Etsit töitä sitten kesäksi, syksyksi, talveksi tai kevääksi, Veikkauksella ovat usein rekryt auki. Ja jos minä pääsin tänne ensimmäisiin ”oikeisiin” töihini, niin etköhän sinäkin pääse.

Jan-Erik Engren

Vuonna 2015 opintonsa aloittanut ja 2016 osakunnalle tiensä löytänyt historian pääaineopiskelija sekä yleisen valtio-opin ja taloustieteen sivuaineopiskelija

Toimii tällä hetkellä osakunnan hallituksen jäsenenä sekä asuntolajohtokunnan sihteerinä. Toimi viime vuonna asuntolajohtokunnan puheenjohtajana, ja sitä ennen hoitanut osakunnan galleristin virkaa.

"Joustavuus on tietysti mukavaa, kun aamulla voi nukkua pitkään ja iltaisin valvoa oman mielen mukaan."

MISSÄ OLET KESÄTÖISSÄ?

Työskentelen charter-jahti Gladiuksen kapteenina.

MITEN LÖYSIT TYÖPAIKAN JA PÄÄSIT TÖIHIN?

Vuonna 2017 aloin kyllästyä kesätyöhöni Raumalla ja siihen liittyneeseen jokakesäiseen tylsistymiseen hiljaisessa maakuntakaupungissa, joten ryhdyin puolivakavissani etsimään töitä pääkaupunkiseudulta. Löysin netistä ilmoituksen, jossa etsittiin kapteenia 56-jalkaiselle (n. 17-metriseksi) charter-jahdille. Kyseessä oli kuitenkin moottorivene, ja pitkäaikaisena partio- ja kilpapurjehtijana koin, ettei minulla ollut riittävää kokemusta niin suuren ja nopean moottorialuksen kipparoimiseen. Välitin siis työpaikkailmoituksen enemmän moottorivenekokemusta hankkineelle toveri civikselle Mikael De Meulderille, joka haki kyseistä työpaikkaa ja myös sai sen.

Syksyllä 2017 civis De Meulderille kuitenkin tarjoutui ainutkertainen mahdollisuus lähteä tulevaisuuteen kesäksi ja syksyksi kiertelemään maailman suuria meriä kisaaluokan purjeveneen puikoissa. Tällöin Gladius luonnollisesti tarvitsi uuden kapteenin, ja Mikael kysyi, olisinko suostuvainen ottamaan nakin vastaan. Meripartiossa ja muussa vapaaehtoistoiminnassa hankitut meriitit ja pätevytydet olivat työhaastattelussa kovaa valuutaa, ja sain paikan.

MILLAISIA TEHTÄVIÄ TYÖHÖN SISÄLTYY?

Työhön kuuluvat tehtävät ovat hyvin monipuolisia ja sisältävät paljon enemmän kuin pelkästään Kaivopuiston edustalla cruisailua epolettipaita päällä. Itse aluksen päällikkönä toimimisen lisäksi vastuulleni kuuluu kaikki veneeseen liittyvä kokonaisuutena. Huolehdin veneen siisteydestä, huoltotoimenpiteistä, virvokkeiden ja naposteltavien riittävydestä, risteilytiedusteluihin vastaamisesta sekä Wordpress-varauskalenterin ajantasaisuudesta.

Käytännössä siis työtunteja kuluu huomattavasti enemmän kokolattiamattoja imuroidessa, sänkyjä pedatessa, kantta jynssätessä, huoltomiehille soitellessa, kauppareissuja sekä pesulareissuja tehdessä tai sähköposteihin vastatessa kuin Gladiuksen ruoria saaristossa pyöritellen. Harva tiedostaa, kuinka paljon monenlaisia työtehtäviä piilee yhden muutaman tunnin mittaisen illallisristeilyn takana, puhumattakaan koko viikonlopun mittaisesta risteilystä.

Kärjistetysti voitaneen todeta, että olen sihteerisiivooja-talkkari, joka välillä ajaa myös venettä.

MIKÄ ON TYÖSSÄ PARASTA? ENTÄ HAASTAVINTA?

Työssä sekä parasta että pahinta on vapaus. Koska kellonaikoihin sidottua työaikaa ei ole (itse risteilyjä lukuun ottamatta), voin pääsääntöisesti itse päättää, milloin ja miten hoidan veneeseen liittyvät hommat. Periaatteessa voin käydä pesemässä ja siivoamassa venettä vaikka yöllä, jos siltä tuntuu. Joustavuus on tietysti mukavaa, kun aamulla voi nukkua pitkään ja iltaisin valvoa oman mielen mukaan.

Toisaalta taas kun ei ole selkeästi rajattua työaikaa, ei ole myöskään selkeästi rajattua vapaa-aikaa tai vapaapäiviä. Tällöin tulee jatkuvasti miettineeksi veneen asioita, oli kellonaika tai viikonpäivä mikä tahansa: "Ovatko veneen köydet kunnolla kiinni? Saavatko huoltomiehet tehtyä hommansa ajoissa ennen seuraavaa keikkaa? Unohdinko yläohjaamon patjat ulos sateeseen? Ei kai keulaluukku jäänyt auki?" On vaikea irtautua työstä, joka on sekä ajallisesti että tehtäväkuvaltaan perin kokonaisvaltainen.

Risteilyt lisäksi painottuvat useimmiten viikonlopuille, jolloin on hyvin vaikea suunnitella kesäviikonloppujaan kovinkaan pitkälle. Useimmiten hienot viikonloppusuunnitelmat romahtavat yllättävän risteilytilauksen johdosta.

Välillä haastavia tilanteita aiheuttaa myös täydellisuuden tavoittelu. Tarjoamamme risteilypaketit ovat kalliita ja vieraatkin silloin tällöin arvovaltaisia, joten kaiken tulisi aina olla viimeisen

Gladius laiturissa

päälle tip-top. Samaiset arvovaltaiset vieraat myös useimmiten tietävät hyvin tarkkaan mitä haluavat tai eivät halua, joten heidän toiveensa täytyy pyrkiä täyttämään huolimatta niiden aiheuttamasta vaivasta, harmista tai ylimääräisestä työstä.

MITÄ OLET OPPINUT KESÄTYÖSSÄSI?

Organisointikykyä, neuvottelutaitoja ja stressinsietoa. Gladiuksen asioiden hoitaminen koostuu niin monesta pienestä palasta, että se pakottaa oppimaan keinoja pitää asiat järjestyksessä ja itsensä kärryillä siitä, miten asiat edistyvät tai ovat edistymättä. Neuvottelutaitoja on tullut hiottua niin huoltomiesten kanssa neuvotellessa kuin asiakkaidenkin kanssa ruokatoiveita tai risteilyreittejä setviessä. Useimmiten asiat kuitenkin lopulta järjestyvät, kun vain tekee parhaansa. Ja jos asiat eivät järjesty, aina voi vierittää syyt huoltomiesten niskoilille. Luovalla ajattelulla huoltomiehet voivat tarvittaessa olla vastuussa vaikka mistä.

SUOSITTELISITKO VASTAAVAA KESÄTYÖTÄ MUILLE OSAKUNTALAISILLE? KENELLE ERITYISESTI?

Voin antaa varovaisen suosituksen, mutta työ ei millään lailla sovi kaikille. Mikäli on valmis sietämään edellä mainittuja huonoja puolia ja sitoutumaan koko kesäksi, enemmän tai vähemmän ympärivuorokautisesti, jatkuvaa työmaata muistuttavaan veneeseen, voi jahdin kipparina selvittää ja ehkäpä jopa menestyä. Jahdin kipparina oleminen voittaa kuitenkin Alepan kassalla istumisen, kuten itselleni monesti kesän aikana yritän vakuutella heikon hetken koittaessa.

JOTAIN MUUTA, MITÄ HALUAT KERTOA TYÖHÖN LIITTYEN?

Mikäli nautiskelet virkistävää iltalautta Kaivopuistonrannan mattolaitureilla, kannattaa ohikulkevia suurempia moottorijahteja varoa. Ainakin Gladius nostaa hitaastikin ohi kulkiessaan sellaiset aallot, että laitureilla seisoskelevien henkilöiden kengät saattavat kastua. Nimim. Aika monta keskisormea mahtuu mattolaitureille.

SATO-SANASTO

Koonnut: Saska Suvikas

Yliopistomaailma sisältää koko joukon hämmäntäviä termejä ja usein jokainen järjestö tuo mukanaan oman määränsä uudissanoja. Seuraavan sato-sanaston tarkoitus on selventää yleisimpiä yleiskielen ulkopuolisia termejä, jotka ovat käytössä osakunnissa ja erityisesti Satolla. Lista ei ole tyhjentävä, mutta sen avulla voi välttyä useammalta mikkiihiiri-kysymykseltä ja vanhojen osakuntalaisten silmien pyöritykseltä. Karhunkierros rohkaisee kyllä kysymään siitäkin huolimatta!

C6: Talon varaolohuone, joka on piilotettu kolmanteen rappuun kerrosten väliin. Toimii tilanteesta riippuen vierasmajana, grillijuhlien pitopaikkana ja sinä huoneena, jonka olemassaolon muistaa taas silloin kun Viisi on täynnä ja täytyisi pelata beer pongia.

DGO: Domma, GTO... Rakkaalla naapurilla on monta nimeä. Leppäsuonkadulla sijaitseva opiskelijatalo Domus Gaudiumissa pitävät majaansa muun muassa Wiipurilainen, Karjalainen ja Kymenlaakson osakunta, joihin satolaiset ovat rakentaneet lämpimät suhteet sekä järjestönä että henkilökohtaisesti. Kysykää vaikka isännältä!

EVVK: Elektronisen Viihteen ja Vapaa-ajan Kerho järjestää leffailtoja, pelisessioita ja muuta sohvaperunoille sopivaa ajanvietettä. Nimestään huolimatta nykyään aktiivisempi kuin mikään muu kerho.

HALLITUS: Osakunnan päivittäistä toimintaa johtava joukko sitoutuneita osakuntalaisia. Melko epäkiitollinen virka, sillä joidenkin mielestä hallitus ei tee mitään, toisten mielestä se tekee kaiken väärin, ja sitäkin mitä se oikeasti tekee, suurin osa osakuntalaisista ei edes huomaa. Kuulostaa ihan hallitukselta...

INSPEHTORI: Kunnianarvoisa professori, joka valvoo yliopiston toimesta osakunnan toimintaa. Ei ole kuitenkaan etäinen johtaja vaan todellisuudessa hyvin mukava mies, suosittelemme tutustumaan.

KARHUHIIHTO: Osakunnan jokavuotinen extreme-urheilutapahtuma, jossa hiihdetään keskitalven kylmyydessä vanhasta kuntavieraskunnasta seuraavaan (kts. kohta Kuntavieras). Ilmastomuutoksen edetessä tämäkin tapahtuma hiihdetään tulevaisuudessa todennäköisesti rullasuksilla.

KILTA: Valmistuneiden osakuntalaisten jälleensijoituspaikka, etenkin niille, jotka eivät halua jättää osakuntaelämää heti taakseen. Kiltalaisista on moneksi, nuorimmat bailaavat fuksit pyöräryksiin vujujatkoilla, vanhimmat saapuvat Karhuliiton pikkujouluihin lastenlastensa kanssa.

KRAATI: Kraati eli kirkkoraati on yksi osakunnan toimikunnista ja ainoa, joka on ansainnut mielenkiintoisen nimen. Järjestää vuosi toisensa jälkeen osakunnan suosituinta jatkuvaa toimintaa (punkkupiiriä) ja kuulopuheiden mukaan tekee myös joskus jotain muuta.

KUNTAVIERAS: Osakunnan yhteiskunnallisena velvollisuutena on pitää yhteyttä Satakunnan kuntiin. Siksi jokaisena vuonna valitaan kuntavieraskunta, joka saa mainetta, vaakunansa Kiltahuoneen seinälle ja kunnian kestitä osakuntalaisia jokavuotisella kesäretkellä.

KURAATTORI: Osakunnan päivittäistä toimintaa valvova valmistunut opiskelija, joka häilyy kaiken taustalla ja tietää viran puolesta kaikesta kaiken. Jokaisen osakuntalaisen unelma on olla jonain päivänä kuraattori!

KUTOSKONGI: Talon keskellä oleva "raju" asuinkerros, jonne monet asukkaat ovat halunneet ja vielä useammat pyrkineet pois. Nykyään melko lailla rauhoittunut mutta legenda elää!

MONTTU: Talon maanalainen räkkihuone. Ei ehkä voita laitteistossa Unisportia tai Elixiaa, mutta kyllä täälläkin saa istumalihakset vetreytettyä joko Mäksyn (kts. kohta Mäksy) johdolla tai ilman.

MÄKSY: Osakuntalegenda ja talon kollektiivinen Personal Trainer.

PERUSKORJAUS: Suuri tuntematon, josta jokainen osakuntalainen puhuu hieman vavisten. Tilanne tätä kirjoitettaessa vielä epäselvä, mutta mullistuksen on huhujen mukaan määrä alkaa huhtikuussa 2020.

SALAKERHO: Nimestään huolimatta osakunnan julkisin kerho Satakunnan Lampaanvaihtajakerho kerää osakuntalaisia lautapelien ystäviä yhteen. Viime aikoina painopiste on ollut massiivisen monimutkaisissa strategiapeleissä, mutta Aliakselle, Trivial Pursuutille ja Twisterillekin löytyy hyvin tilaa.

SATOGRAM: Osakuntalaisten epävirallinen vuodatus- ja meemikanava Telegramissa. Toistuvina keskustelunaiheina mm. kahvi, Viisin siisteys ja se, ettei joku taaskaan muista huoltopäivystyksen numeroa, vaikka se on neljä numeroa pitkä.

SIPIN MÖKKI: Suomalaiset ovat mökkikansaa, niin on SatOkin. Kokemäen Kouvatsalla sijaitseva osakuntalaisten rentoutumispaikka, jonne jokainen voi paeta digiajan hömpötyksiä, kuten sähköä ja juoksevaa vettä. Erityisesti uusivuosi ja juhannus ovat kokemuksen arvoisia!

SÄÄTIÖ: Mystinen toimielin, jonka käsissä on raha ja valta. Hoitaa taloa, valmistelee peruskorjausta ja on syy sille, että sinäkin voit asua naurettavan halvalla Helsingin keskustassa.

TIERA: Osakunnan virallinen vakiokaluste ja väittelygeneraattori. Ajoittain ärsyttävä mutta silti niin kovin rakastettava. Jokainen osakunta tarvitsee oman Tieran.

VIRKAILIJA: "Minulla on virka ja sinulla on virka, jokaisella meistä on virka..." Osakunta ei pyöri ilman näitä aikaansa uhraavia ihmisiä, jollaiseksi sinäkin todennäköisesti joskus päädyt. Virkailijoiden tehtävät vaihtelevat erittäin aikaa vievästä (esim. Isäntä) täysin läpällä kehitettyihin (esim. Varavaltatilitarkastaja), joten jokaiselle löytyy jotain.

SENSUROITU ISÄNNÄN TOIMESTA!

FUKSIT SATOA KIERTELEE

Kuinka fuksista tulee civis?
Fuksien matka kohti civis-
titteliä

Teksti: Anna-Kaisa Rajala
Kuvat: Osakunnan galleria

Pe 13.9. klo 19

FUKSIAISET

Tuntuuko osakunnan toiminta vielä vieraalta? Ei hätää, tämän ongelman poistamiseksi järjestetään fuksiaiset! Näissä kekkereissä osakunnan eri toimijat, kuten virkailijat ja toimikunnat, pääsevät esittelemään toimintaansa rastiradan muodossa. Ja mitäpä olisi osakunnan toimintaan tutustuminen ilman jatkoja SatOlla?

Pe 20.9. klo 19

UUSIEN EHTOO –SITSIT

Tässä akateemisessa pöytäjuhlassa fuksit pääsevät tutustumaan sitsaamisen maailmaan, jolloin sitsien ruoka- ja juomatarjoilu sekä sitsilaulurepertuaari tulevat tutuiksi. Rento tunnelma ja mahtavat osakuntalaiset takaavat hyvän illan, joka jatkuu tanssilattialla aamun pikkutunneille asti.

La 26.10.

SATAKUNTALAINEN EHTOO

Satakuntalainen ehtoo on toinen osakuntamme pääjuhlista. Pukuloiston ja tyylikkään juhlan kruunaa Piispan surma -näytelmä.

Ke 11.9. klo 19.15

SPÅRA-OSAKUNTAILTA

Spåraokissa päästään syventymään Helsinkiin ja sen hienouksiin perinteisellä raitiovaunuajelulla. Fuksien matkalipuista huolehtii osakunta ja eväiden loitomisesta osallistujille apuemännistö.

Ke 4.9. klo 19.15:

FUKSI-OSAKUNTAILTA

Syksyn ensimmäisessä okissa tutustutaan sekä uusiin että vanhoihin osakuntalaisiin ja itse osakuntaan. Rentoa tutustumista, jonka jälkeen osallistujien urheus palkitaan loistavalla okiruoalla.

Pe 6.12.

ITSARIT

Ylioppilaslakki on saanut pölyntyä jo hetken, joten on aika puhdistaa pölyt ja asettaa lakki päähän. Suomi juhlii itsenäisyyttään ja SatOlaiset ovat juhlassa mukana. Juhliminen alkaa ylioppilaiden soihtukulkueella, josta matka jatkuu Uudelle ylioppilastalolle. Itsareilla fuksi saa viimein osakuntanauhan, jolloin hänestä tulee civis.

10 + 1 VINKKIÄ HUVITTELUUN

TAI VAIKKA PÄIVÄN RUOKAAN

Teksti ja kuvat: Petra Hietanen

HÄMIS

Herkullista opiskelijahintaista ruokaa tarjoaa muutaman sadan metrin päässä Urho Kekkosen kadulla sijaitseva Hämäläisen osakunnan lounasbaari. Hämiksellä tuetaan eettisiä vaihtoehtoja, sillä joka päivä on tarjolla myös vegaaninen vaihtoehto! Runsas ja veden kielelle nostattava lounas on tarjolla maanantaista perjantaihin kello 11-15.

KAMPIN PIPPURI

Kun koko yön tanssimisen ja juhlimisen jälkeen haluaa pizzaa tai kebabia, löytyvät Helsingin parhaimmat vaihtoehdot aivan nurkan takaa Runeberginkatu neljästä! Kampin pippuri tarjoilee herkullisia pizzoja, falafeleja ja kebabeja aina aamuviiheen saakka! Pizzat maistuvat varmasti niin aamuviihdeksi kuin iltapäivällä puistopiknikilläkin.

VERKKOKAUPPA

Suomen suurin vähittäistavarakauppa on helposti saavutettavissa muutaman ratikkapysäkin päässä. Spärillä 9 pääsee helposti Ruoholahden villoilta Huutokonttorin pysäkillä ja siitä käveltäväksi jää enää noin 500 metriä. Verkkokaupasta kannattaa etsiä täydennyksiä esimerkiksi tietokonetarvikkeisiin – todennäköisesti aina halvemmin.

HIETSUN UIMARANTA

Helsingin paras uimaranta on aivan SatOn lähellä. Hietsu sijaitsee Hietaniemenkadun päässä. Aurinkoisia päiviä voi tulla viettämään aurinkoa ottaen, uiden, jäätelöä syöden tai rantalentistä pelaten!

IKEABUSSI

Kun opiskelijäkämpä kaipaa uusia kalusteita tai lamppeja kannattaa niitä lähteä etsimään Ikeasta. Ikea tarjoaa esimerkiksi Vantaan Ikeaan ilmaisen bussikuljetuksen Kiasman edestä neljä kertaa joka päivä. Maanantaista lauantaihin 10.30, 13.15, 15.00 ja 17.00. Tavaratalon edestä bussikuljetukset takaisin lähtevät 12.45, 14.30, 16.30 ja 19.00.

WANHA KETTU

Satolta ei onneksi tarvitse lähteä kauas, kun kaipaa kodikasta pubia. Reilun korttelin päässä Malminkatu 22:ssa sijaitsee Kampin rennoin publi! Viinille tai oluelle voi lähteä rankan opiskelupäivän päätteeksi tai rentoutumaan viikonlopun alun kunniaksi. Opiskelijallekin mahdollisen hintaisia juomia pääsee nauttimaan sunnuntaista tiistaihin kello yhteen asti ja keskiviikosta lauantaihin kahteen asti.

EERIKIN KULMA

Kun Kettu on tullut tarpeeksi tutuksi, löytyy toinenkin baari lyhyen matkan päästä. Albertinkadun ja Eerikinkadun kulmassa sijaitsee Eerikin kulma, jossa tarjoillaan juomia arkipäivisin kello kahteen ja viikonloppuisin kello neljään. Tämän lisäksi siellä on tarjolla ruokaa kello 11-19.30. Syötävän ja juotavan lisäksi Kulmasta löytyy muutakin viihdykettä! Baarista löytyy nimittäin pelikone ja karaoke.

TENNISPALATSI

Parin sadan metrin päästä löytyy monenlaista tekemistä Tennispalatsissa. Kun kaipaa vaihtelua opiskelukirjojen keskelle voi karata elokuvien maailmaan. Samassa rakennuksessa on myös HAM eli Helsingin taidemuseo, jonka lippu maksaa 10 euroa, sekä ilmainen galleria. Kulttuurielämysten jälkeen nälän yllättäessä löytyy Tennispalatsista muun muassa Taco Bell.

MERISATAMANRANTA

Jos Kampin urbaaniin ympäristöön kaipaa merellisyyttä löytyy kaunis ranta Merisatamanrannasta. Kävelen matkaa kertyy kaksi kilometriä ja lähemmäs pääsee myös busseilla 14 tai 18. Eiran sairaalan pysäkillä suoraan rantaan kävelyn jälkeen löytyvät esimerkiksi loistavat lenkkeilymaisemat tai muuten vaan upea merinäköala, josta voi nauttia jäätelöä syöden.

HIETANIEMEN HAUTAUSMAA

Vajaan kilometrin päässä Lapinrinteeltä löytyy Hietsun hautausmaa. Sieltä voi löytää Suomen historian tärkeimpien henkilöiden hautoja aina Mauno Koivistosta Tove Janssoniin. Luonnonkauniilta alueelta löytyy myös ortodoksinen ja juutalainen hautausmaa. Itsenäisyyspäivän aamuna satolaiset vievät muistoseppeleet muun muassa Suomen sodissa palvelleiden muistoksi.

Hietsun hautausmaa

Lastenlehdon puisto

LASTENLEHTO

Aivan Satakuntatalon vieressä avautuu Lastenlehdon puisto, jonka vihreä ympäristö tarjoaa loistavat mahdollisuudet esimerkiksi piknikille tai ulkotreenille. Puistossa voi rauhassa nauttia mansikoista ja kuohuviinistä vaikka iltamyöhään. Kylmän yllättäessä Viisin lämpimään suojaan ei ole pitkä matka.

VIISIKULMA

Kuvat: likka Terho

- Isännän ohjeet viisiytymiseen

1. LÄHESTYMINEN

Osakuntahuoneisto Viisi sijaitsee Satakuntatalon viidennessä kerroksessa. A-rapun portaita pitkin kipuamalla Viisi löytyy kolmannelta porrastasanteelta ja oikean oven tunnista Satakunnan vaakunasta. B-rapussa hämähäksen vuoksi kapeassa ovesta lukee 'Vitonen', mutta tästä huolimatta oven takaa paljastuu tuttu osakuntatila (oikeastaan entinen tupakkahuone, mutta osa osakuntahuoneistoa kuitenkin). Viisiä kannattaa lähestyä mielenkiinnolla ja reippaasti, mutta varoituksena voin sanoa, että pienikin ajanvietto saattaa aiheuttaa riippuvuutta!

Porin huone (Yllättävän siistinä)

2. TUTUSTUMINEN

Viisistä löydät tilat kaikenlaiseen oleskeluun. Mikäli muu opiskelijaelämä ei ole sinua täysin uuvuttanut ja jaksat vielä opiskella, pitkänmallisesta kirjastosta löydät työpöytiä tähän tarkoitukseen. Rauman huoneessa, tanssilattian reunalla, voit laittaa aivot narikkaan videopelien äärellä ja Porin huoneesta aivan A-rapun oven vierestä löydät sohvia rennompaan istuskeluun ja vaikka osakunnan tarjoaman kahvin tai teen nauttimiseen. Kirjastopäivystyksissä kannattaa myös käydä, mikäli mielit ahmimaan osakunnan kaunokirjallista kokoelmaa, joka piilottelee kirjastossa mustien ovien takana.

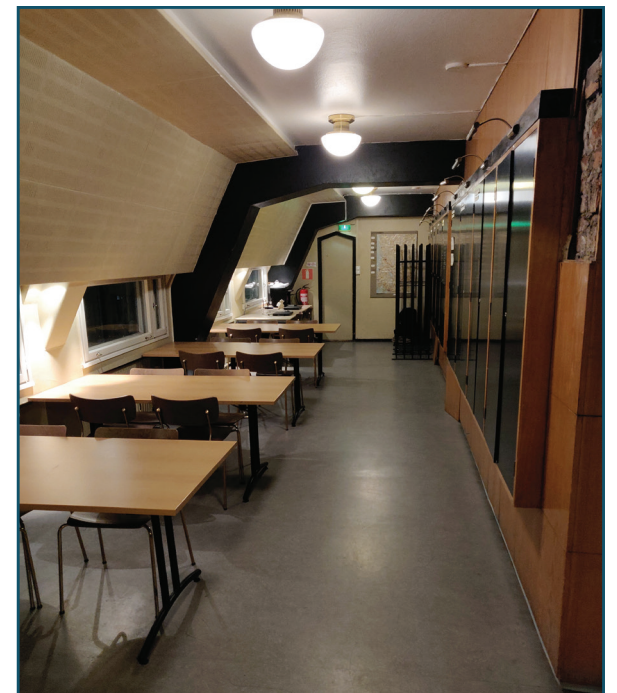
Kiltahuone (Yllättävän siistinä)

Rauman huone (Yllättävän siistinä)

4. AJAN VIETTÄMINEN

Viisi toimii osakunnan arjen ja juhlan keskipisteenä. Lähes kaikki tapahtumat pidetään siellä tai vähintäänkin alkavat sieltä. Tästä syystä pelkästään hengaillemalla paikalla saatat päätyä osakuntaseurassa syömään, museoon tai boulderoimaan! Viisin tanssilattia muuntautuu helposti juhlatilaksi sitsejä tai muita kekkereitä varten ja lisäksi vaikka lätkäkatsomoksi (vaikka Mörkö-Markon pahvipää on vieläkin kateissa), ja onhan siellä joskus Temppareitakin jännitetty. Kirjaston kaapeista löydät lautapelejä, joita osakuntalaiset ovatkin aktiivisia pelailemaan. Viisissä saat kulumaan helposti päivän, viikon tai vaikka yhden periodin. Valitettavasti opintopisteitä eivät korkeakoulut vielä siellä vietetystä ajasta kuitenkaan jaa.

Kirjasto (Yllättävän siistinä)

3. KONTAKTIN OTTAMINEN

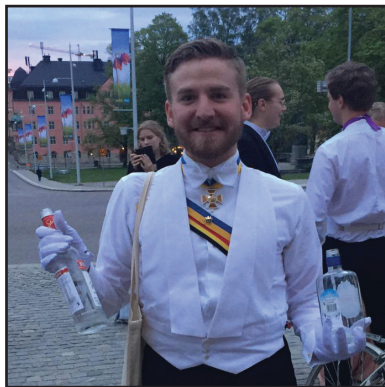
Paikalla on myös usein muita viisiytynettä osakuntalaisia. Heidän ulkokuorensa tuskin sitä näyttää, mutta he palavat halusta tietää sinusta ja kuulla mitä sinulle kuuluu. Istahda siis sohvalle ja ala turista tai kuuntele muiden turinoita. Mukaan keskusteluun pääset varmasti. Kuten seuran, myös keskustelun taso vaihtelee suhteellisuusteorian, Donald Trumpin ja purjehduksen kautta aina siihen kiehuko pasta nopeammin, jos vesi kiehuu voimakkaammin. Voisi myös sanoa, että 'Viisissä viisaus tiivistyy'. Itse olen löytänyt näiltä sohvilta neuvoa niin koodauspulmiin kuin siihen miten hoitaa viherkasveja nopeammin kuin Googlestä!

5. YHTEISELO

Lopuksi hieman isännän lempiaiheesta: siisteydestä ja ilmapiiiristä osakuntahuoneistossa. Jotta kaikilla olisi viihtyisää Viisissä, on tärkeää että sen käyttäjät pitävät kiinni yhteisistä pelisäännöistä. Pelkästään sillä, että siivoat aina omat jälkesi ja otat muut huomioon toiminnassasi, olet jo tehnyt oman osasi. Viisi on kaikkien yhteinen olohuone, jonne kaikki ovat tervetulleita viisiytymään omalla tavallaan!

Keittiö (Yllättävän siistinä)

likka Terho, Isäntä

**Uusia
haalarimerkkejä
tulossa syksyllä!!
Pysykää kuulolla...**

Design by Jan-Erik Engren

“MIKSI EDES VAIVAUTUA?”

Rauman huone on suosikkipaikkani osakunnalla. Siellä voi katsella yksin tai yhdessä leffoja ja sarjoja, pelata Xboxilla tai ihan vaan löhötä sohvalla jutellen tai kirjaa lukien. Olenkin viettänyt siellä jopa siinä määrin aikaa, että postini oltaisiin ihan hyvin voitu tuoda kolmospäädyn sijaan suoraan Rauman huoneeseen, kun talolla vielä asuin.

Samalla Rauman huone kärsii erityisellä tavalla osakuntahuoneistoa vaivaavasta tavaroiden jälkeen jäämisen ongelmasta. Sydänjuuriani myöten kirpaisee varsinkin tilanne, jossa Porin huoneesta päivän liian monetta kahvikupposta hakiessani tajuan kriittisten astioiden olevan likaisena Rauman huoneen pöydällä. Osaan lietsoa itseni täyteen pyhää vihaa erityisesti silloin, kun olen vienyt omat kuppini ja kipponi kiltisti tiskikoneeseen mutta ne muut eivät ole vaivautuneet näkemään minkäänlaista vaivaa kanssaosakuntalaisten – eli siis ainakin minun – herkän kofeiinitasapainon ylläpitämiseksi. Erityisesti tällöin mieleeni hiipii ajatus: ”Miksi edes vaivautua?”.

Yhteisten tilojen haasteet pyörivät mielessäni, kun luin Dan Arielyn kirjaa Predictably Irrational. Kirjassaan Ariely käy läpi syitä ihmisten järjenvastaisille teoille, joita tuppamme toistamaan yhä uudelleen. Haluankin esitellä muutaman kirjasta nousseen ajatuksen, joiden avulla osakuntalaiset – eli ainakin minä – toivottavasti pääsevät nauttimaan kahvista (ja muistakin yhteisistä hyvistä) silloin kun he haluavat.

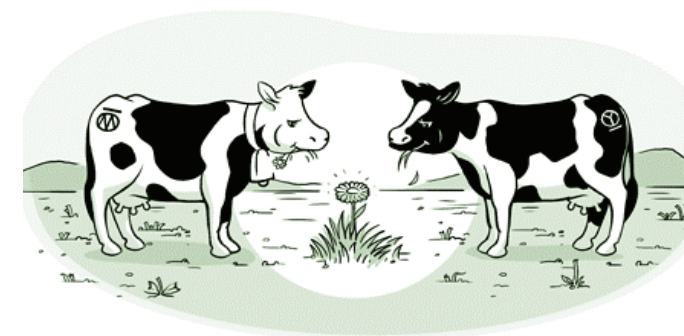
Ensimmäinen haaste on se, että yhteinen on samaan aikaan kaikkien ja ei kenenkään. Ihmisillä on Arielyn mukaan taipumus yliarvostaa sellaisia asioita mitä omistamme. Samalla sellaiset asiat, mitä emme omista vaikuttavat vähemmän arvokkailta. Ja koska yksikään osakuntalainen ei omista mitään yhteisessä käytössä olevaa tavaraa osakuntahuoneistossa, ne koetaan vähemmän arvokkaiksi. Tähän on onneksi olemassa ajatuskikka, jonka avulla omistamisen arvottamisen ongelman voi kääntää pääläelleen: Koska maksan osakunnalle jäsenmaksun, joka taas vuorostaan hankkii saamallaan varoilla kaikkea kivaa, niin esimerkiksi huoneiston sohvakin on osaksi minun.

Asiaa mutkistaa kuitenkin vielä se, että yhteisissä tiloissa vapaamatkustaminen on äärimmäisen helppoa. Klassinen esimerkki tästä on ns. Yhteismaan ongelma: ajatusleikki, jossa yhteisellä maalla eläimiään laiduntavat maanviljelijät ajautuvat ongelmiin siinä kohtaa, kun he omaa etuaan tavoitellessaan laittavat rajalliselle yhteiselle maapläntille liikaa rasitetta. Ariely laajentaa tätä ajatusleikkiä luottamukseen. Hän toteaa, että myös luottamus voidaan nähdä samanlaisena rajallisena resurssina, Ariely on tutkinut myös huijaamista, ja todennut, että ihmisillä on taipumus huijata lähes aina, kun kiinnijäämisen seuraukset tai mahdollisuudet ovat pieniä.

Miten sitten saada aikaiseksi luottamusta, jos ihmiset ovat lähes aina valmiita huijaamaan ainakin vähän omaa etuaan ajaessaan? Jos luottamusta pitää resurssina, joka kasvaa vain toimivan yhteistyön seurauksena, on helpompi ajatella omien ”luottamuspisteiden” nousevan sitä mukaa, kun tekee jotain yhteisen hyvän eteen. Tämän seurauksena muiden on helpompi tehdä yhteistyötä luottamuksen arvoisen yksilön kanssa. Ariely myös huomauttaa, että yhteistyön positiivinen voima auttaa kaikkia loppupeleissä saamaan yhä enemmän hyvää – myös itselleen.

Näiden pohdintojen aikana muuten vein itse pari nlasia Rauman huoneesta tiskikoneelle, täytin sen, pistin päälle ja tyhjensin astiat kaappeihin. Aikaa tähän kaikkeen kului noin kolme minuuttia. Sanoisin, että ihan tehokasta rajallisten resurssien käyttöä.

Tero Alitalo, Civis

Satakuntalaisen Olutseuran suuri lager-analyysi

Kolme.

Luku kolme on pienin pariton alkuluku. Fysikaalisella avaruudella on kolme ulottuvuutta. Maailmankaikkeudessa on kolmenlaisia galakseja. Kristinuskossa Jumala on kolmiyhteinen. Suomessa luku kolme sattui olemaan myös yksi alkoholin veroluokista. Kolme liitettiin siten myös kansan rakastamaan keskiolueen, toisin sanoen kolmosolueen.

Olut on maailman suosituin alkoholijuoma ja erilaisista oluttyypeistä suosituin on vaalea lager. Suomessa ylivoiimaisesti juoduin alkoholijuoma on keskiolut, josta myydyimmät merkit ovat kaikki vaaleita lagereita. Näistä oluista on tullut erottamaton osa suomalaista juomakulttuuria. Tästä huolimatta harvat meistä tietävät, mitä he todella kurkkuunsa kumoavat lageria nauttiessaan.

Tässä artikkelissa tutustumme vaalean lagerin historiaan, sen ominaisuuksiin ja valmistukseen, sivuamme suomalaista alkoholikulttuuria ja selvitämme sokkoteestaamalla, mitkä suomalaisista markettilagereista ovat parhaimman makuisia. Artikkelin luettuasi ei yksikään lager-kokemuksesi ole samanlainen kuin ennen. Ymmärrät mitä kaikkea tähän kauniiseen olueen kätkeytyy, osaat arvostaa sitä ja tiedät siitä takuulla kavereitasi enemmän. Saatat löytää myös uuden suosikkimerkkisi.

Huurteista historiaa

Lagerolut syntyi 1800-luvun alkupuolella Saksan Baijerissa. Paikalliset panimot alkoivat kokeilla oluensa käyttämistä kylmissä kellareissa ja luolissa. Hiivana käytettiin viileässä viihtyvää ja astian pohjalle laskeutuvaa *Saccharomyces pastorianus* -lajiketta. Lagereista käytetäänkin siksi myös nimitystä 'pohjahiivaolut'. Käymisen jälkeen olut varastoitiin uudelleen useiksi viikoiksi viileisiin olutkellareihin, joissa olut selkiytyi kirkkaaksi ja maku pehmeni. Tästä on peräisin oluen nimi lager, eli varasto saksaksi. Tuloksena oli kirkasta, puhtaan makuista olutta, jossa on myös runsas hiilihapotus.

Lager ei tarkoita vain vaaleata versiotaan, vaan erilaisia variaatioita on lukemattomia. Ensimmäiset lagerit olivat luultavimmin tummia dunkel-lagereita. Vaalea lager sen sijaan syntyi tšekkiläisellä Plzenin (saksaksi Pilsen) kaupungissa vuonna 1842. Baijerilainen panimomestari Josef Groll kokeili siellä uutta reseptiään, ja lopputuloksena oli ensimmäinen pilsner, nykyäänkin myytävä Pilsner Urquell. Pilsneri oli valtaisa menestys, ja nykyään myydyimmät oluet niin maailmalla kuin Suomessa ovat, jos eivät kunnan pilsnereitä, niin ainakin siitä johdettuja vaaleita lagereita.

Siirrytään 1960-luvun lopun Suomeen. Veroluokan III olutta (2.8-4.7 til-%) saa vain Alkoista ja noin puolet kansan juomasta alkoholista on väkeviä. Viinan juomiseen ja kotipolttoon haettiin ratkaisua oluen vapauttamisesta. Ajatuksena oli, että kansalaisten on parempi juoda miedompia. Vuonna 1968 eduskunta hyväksyi keskiolutlain, ja asetti sen astumaan voimaan vuoden vaihtuessa, 1.1.1969. Laki vapautti III-oluen elintarvikeliikkeisiin ja laski mietojen ostoikärajan 18 vuoteen.

Panimoissa uutinen oli riemukas. Alkoi raivoisa paneminen, varastot ahdettiin niin täyteen kuin ikinä mahtui ja kuorma-autoja haalittiin niin paljon kuin saatiin. Uusivuosi lienee olleen ikimuistoinen, laki astui voimaan keskiyöllä vuoden vaihtuessa, jolloin panimoiden rekat saivat ajaa ulos pihosta. Myynti kasvoi niin, että Iisalmen kaupungin kerrotaan pyytäneen asukkaitaan rajoittamaan vedenkäyttöä Olvin panimon vedenoton kasvettua. Keskiolutlaki kuitenkin vaikutti kansaan eri tavalla kuin toivottiin. Suomalaisten alkoholinkulutuksen kasvu kiihtyi entisestään, eikä väkevienkään käyttö vähentynyt kuin prosentuaalisesti.

III-oluen vahvuuden yläraja – 4.7 tilavuusprosenttia – on vaikuttanut keskiolutlain voimaantumisen jälkeen suomalaisten juomatottumuksiin voimakkaasti. Iso osa maailman suosituimmista vaaleista lagereista oli vahvuudeltaan n. 5%. Näin ollen monet ulkomaiset oluet jäivät Alkojen hyllyille aina vuoteen 2018 asti. Toki ulkomaiset jättipanimot alkoivat tuoda Suomeen 4,7% versioita oluistaan, mutta kotimaiset oluet saavuttivat silti kiistattoman dominanssin markkinoilla. Luultavimmin tästä syystä Suomessa ostetaan nykyäänkin eniten kotimaisia olutmerkkejä.

Näin tuli vaaleasta lagerista Suomen ylivoimaisesti suosituin alkoholijuoma, ja sen asema suomalaisessa juomakulttuurissa sementoitui pysyväksi. Suurin osa alkoholia käyttävistä juo myös keskiolutta, aina teinistä vaariin asti. Nykyisin mennään hakemaan parit börstat, otetaan saunakaljat ja kitataan irstustellen elämän ensimmäistä taskulämmintä keskiketterää suoraan tolkista. Lagerolutta nautitaan joka paikassa: festareilla, ravintoloissa, puistoissa, baareissa, saunassa, telkkarin ääressä ja ruokajuomana. Lagerista on tullut suomalaisten seurustelujuoma ja luultavasti vain kahvia juodaan tässä tarkoituksessa enemmän.

Vaaleasta lagerista

Vaalea lager on puhdas, kevyt, tasapainoinen, helposti lähestyttävä ja virkistävä oluttyyppi. Sen värit vaihtelevat vaalean oljenkeltaisesta syvään kultaiseen. Se on täysin kirkas ja parhaimmillaan vaahtoa hienosti. Maltaiden aromi ja maku vaihtelee kevyestä keskivahvaan ja ne tekevät oluesta aavistuksen verran makeaa. Humalointi vaihtelee katkeruudeltaan lähes olemattomasta keskivahvaan. Parhaimmillaan oluessa on käytetty eurooppalaisia jalohumalia kuten Saazeria. Niiden maku on mieto, maanläheinen, yrttinen ja mausteinen. Hiilihapotus on runsasta ja kuplakoko usein suuri, näin kokemuksesta tulee rapsakka ja virkistävä.

Eniten Suomessa juodaan markettilagereita. Ne ovat halpoja ja niiden maut on suunniteltu miellyttämään massoja. Tästä syystä monelle on tullut käsitys, että vaalea lager olisi jollakin tavalla ala-arvoista, huonompaa olutta. Tämä käsitys on yksioikoinen ja suurimmilta osin väärä. Totta on, että pienpanimo-oluissa käytetään joskus parempia raaka-aineita kuin markettilagereissa. Esimerkiksi Olvin halvimmassa merkeissä käytetään maltaiden lisäksi myös halvempaa ohratärkkelystä. Kuitenkin suurin osa huonoista lager-kokemuksista johtuu pöyristyttävän väärästä tarjoilutavasta.

Vaaleat lagerit ovat maultaan oluista miedoimpia. Tästä syystä hyvän lagerin paneminen on erittäin vaativaa. Pienimmät virhemaut eivät jää huomaamatta, koska lagerissa ei ole mitään niitä peittämään. Äärimmäinen puhtaus, hyvä veden, humalan, maltaiden ja hiivan laatu sekä tarkkuus panemisessa ovat kriittisiä kelvon, tasalaatuisen tuloksen saavuttamiseksi. Suurilta panimoilta tämä onnistuu varsin hyvin. Näitä oluita on hiottu pitkään tieteellisen tarkasti, niiden panemiseen on käytetty alan parhaita laitteita ja panoa valvovat alan luotetuimmat ammattilaiset. Laatu on tasaista, eikä makuvallisia tuotteita esiinny paljoa, jos ollenkaan.

Niin kuin huolimaton valmistus voi pilata lagerin, voi myös huolimaton tarjoilu. Hirveimmillään lager on liian lämpimänä, suoraan tölkestä ja jopa päiväyksen ylittäneenä. Parhaimmillaan lager on kylmänä, 6-10 asteen lämpötilassa tarjoiltuna, oikeaoppisesti aluksi reunaan pitkin lasiin kaadettuna, loput kipattuna reippaasti päälle muodostamaan kauniin vaahtokukan. Lasissa oluen kaunis, kirkas väri ja vaahto pääsevät näyttäytymään. Lager on nautittava heti, sillä se alkaa nopeasti lämmetä ja väljähtyä ja sen hiilihapotus heikkenee äkkiä.

Sokkotesti

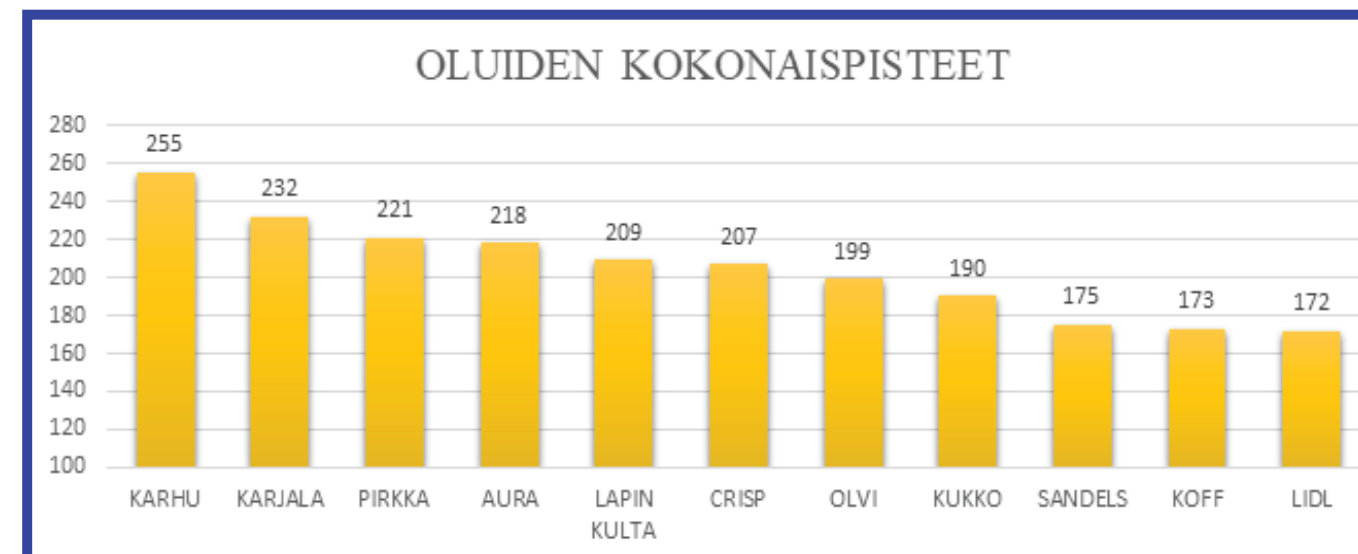
Satakuntalainen Olutseura suoritti 15.5.2019 sokkotestin, jonka tarkoituksena oli selvittää paras suomalainen markettilager. Suomalaisten kulutustottumukset keskioluen suhteen ovat laadun sijaan usein merkkiuskollisuuteen perustuvia. Jotkut jopa uskovat, että kaikki keskikaljat maistuvat samalta – tämä on yksiselitteisesti humpuukia. Halusimme ottaa etikettien vaikutuksen pois yhtälöstä, ja arvioida kaikkia oluita samalta viivalta, tietämättömyyden verhon takaa.

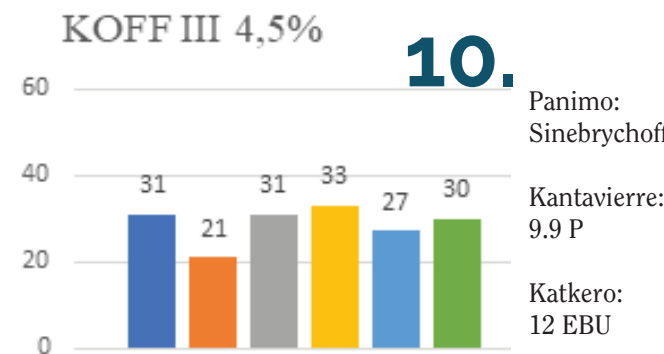
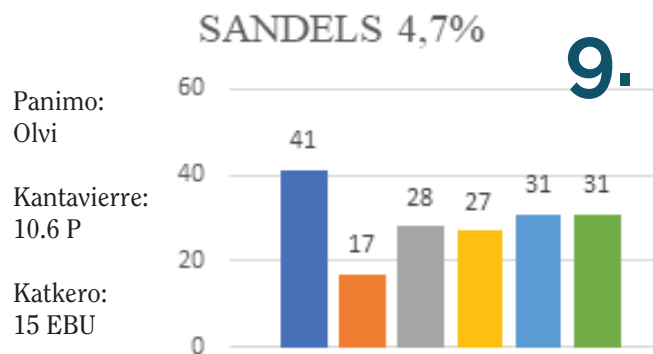
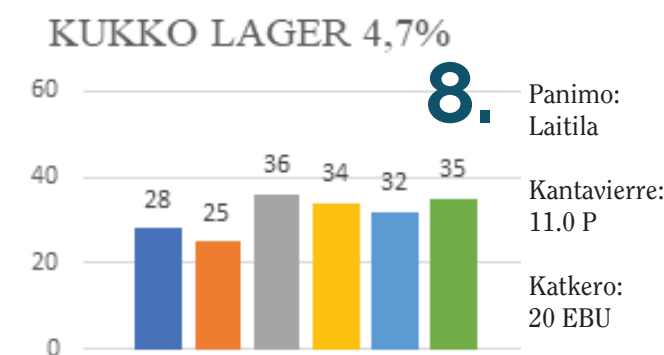
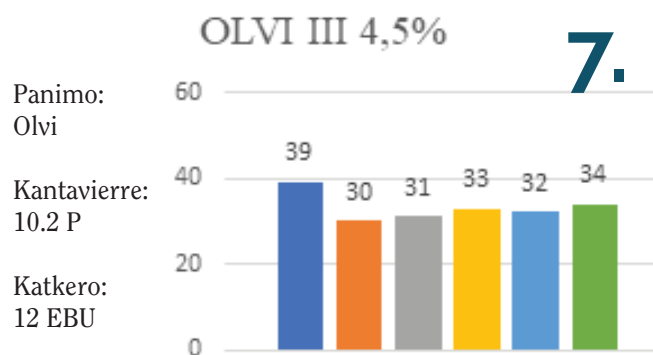
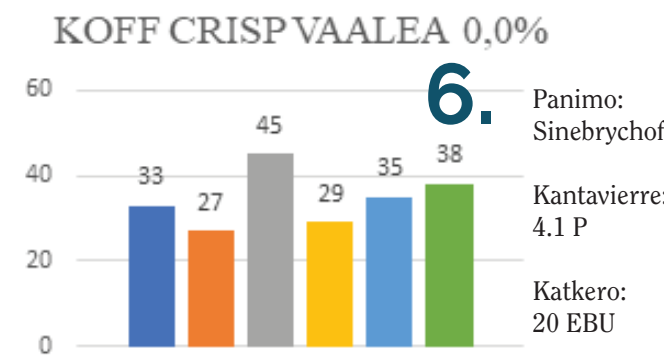
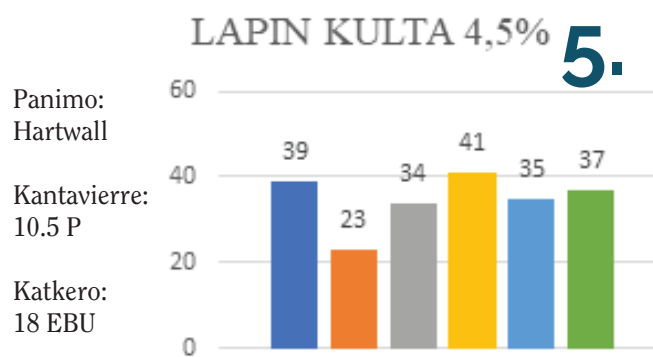
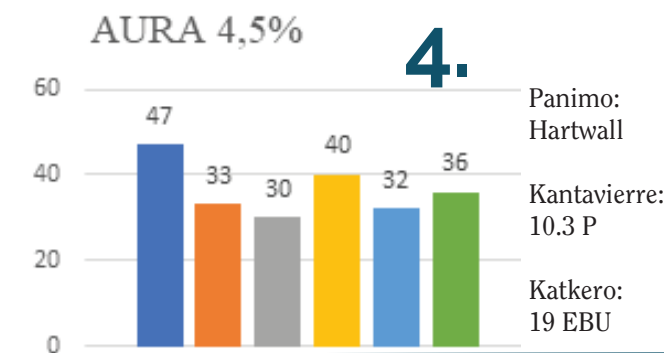
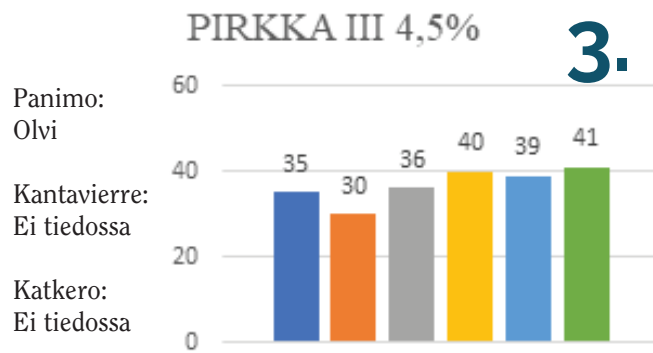
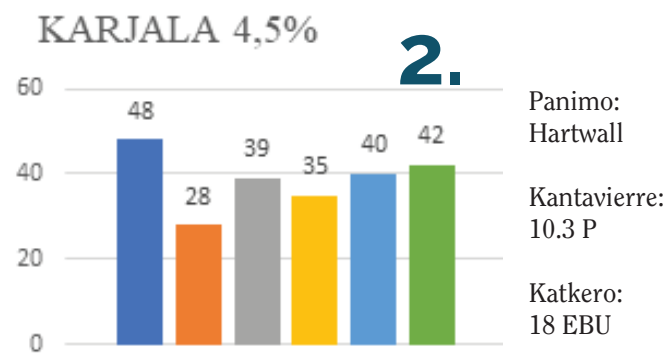
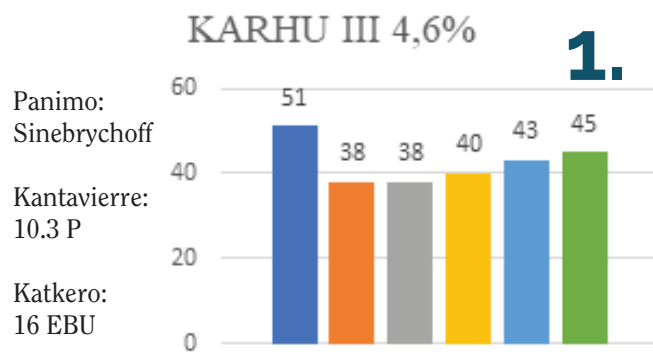
Testiin osallistui kuusi 20-30 vuotiasta, satakuntalaista opiskelijaa, jotka kaikki edustivat miessukupuolta kutsun avoimuudesta huolimatta. Kaikki ovat oluen ystäviä, joiden asiantuntijuus vaihtelee noviisista edistyneeseen harrastajaan. Saimme kuitenkin kuudellakin maistajalla esiin runsaasti dataa ja todellisia eroavaisuuksia käyttämällä Ossi Hyvärisen laatimia lomakkeita, jotka arvioivat oluiden jokaista nautintakokemukseen vaikuttavaa tekijää asteikolla 1-10. Lisäksi Hyvärinen valisti maistajia vaalean lagerin ohjeellisista, aistillisista ominaisuuksista. Näin kaikki maistajat tiesivät, mitä ominaisuuksia vaaleissa lagereissa tulee arvioida erityisen tarkasti.

Pyrimme antamaan jokaiselle oluelle samat mahdollisuudet. Tölkeistä tarkistettiin päiväykset, ja jokainen olut testattiin suoraan jääkaapista lasiin kaadettuna. Lasit pestiin oluiden välissä. Maistajilla oli saatavilla pikkupurtavaa ja vettä suun puhdistamiseksi edellisen juoman mauista. Maistajat

nauttivat testin aikana yhteensä n. 0,5 litraa olutta, minkä ei pitäisi vedenjuonnin kanssa aiheuttaa makuaistia heikentävää humaltumista. Testiä ei uusittu eri maistelujärjestyksellä, joten siksi oluen koesijan vaikutus pisteisiin laskettiin. Vaikutus on vähäistä, max. 10 pistettä lisää kolmea myöhempää koesijaa kohtaan. Joidenkin oluiden kamppailu oli tasaväkistä, eikä alle 10 pisteen eroja tule tulkita suuriksi eroiksi paremmuudessa. Tällä metodilla voitiin kuitenkin laittaa oluet järjestykseen pisteiden perusteella, ja joitain johtopäätöksiä on mahdollista vetää.

Erilaisia markettilagereita on paljon, joten testattavia oluita rajattiin tiukasti. Testiin valittiin Suomessa kehitettyjä ja pantuja, entiseen III veroluokkaan (2.8-4.7 til-%) kuuluvia, suurien panimoiden vaaleita lagereita. Lisäksi oluiden tuli olla saatavilla 24-packeissa. Tämä raja sulki pois mm. pienpanimo-oluet, virolaiset oluet ja vain irtotölkeissä saatavat oluet. Näin testiin valittiin 11 olutta: Aura, Karhu, Karjala, Kukko, Koff, Koff Crisp, Lapin Kulta, Lidl Olut, Olvi, Pirkka ja Sandels. Kukko lager on pienpanimo-olut, mutta Laitilan panimon ollessa Suomen suurin pienpanimo ja koska Kukkoa saa 24-packeissa, otettiin se mukaan. Koff Crisp Vaalea alkoholiton lager (ent. Nikolai) oli jokerina mukana sekoittamassa maistajien makuaistia. Oli myös mielenkiintoista katsoa, miten se pärjää vahvempia lajitovereitaan vastaan.

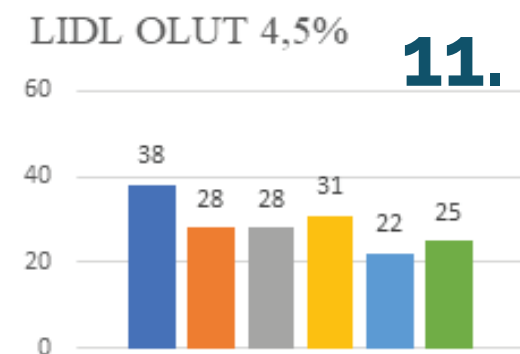
Analyysi

Alkuun on mainittava, että oluen maistelu ei ole eksaktia tiedettä. Esimerkiksi oluen värin arvostelu on pitkälti mielivaltaista ”mikä itseä nyt sattuu miellyttämään” -puuhaa, eikä makuasioista tunnetusti voi kovin mielekkäästi kiistellä. Siksi näiden tulosten analysoinnissa lienee järkevintä kiinnittää huomio outliereihin ja ääripäihin, eikä varsinkaan kannata pahoittaa mieltään, jos se oma suosikki ei sijoittunut kovin korkealle.

Ensimmäiseksi on kiinnitettävä huomio selkeään voittajaan eli Karhu kolmoseen. Olut on kuulunut osakunnan vakiotarjoiluun epäilemättä sentimentaalisista syistä, mutta tämän sokkotestin myötä sen asemalle voidaan antaa myös tutkittuun tietoon pohjaava oikeutus. Karhu dominoi pistekategorioita maku, väri ja kokonaisarvio. Syntyyköhän tanskalaisen megakonsernin omistamassa keravalaisessa panimossa sittenkin jotakin taikaa, joka puhuttelee satakuntalaisuutta sielussamme?

Pirkka III menestyi testissä erinomaisesti. Tämän brändi ei ole ainakaan itseäni aikaisemmin puhutellut, mutta vastaanotto testissä oli omani ja muidenkin puolesta hyvin positiivinen. Pirkka pärjasi erinomaisesti maku-, suutuntuma- ja kokonaisarvokategorioissa, ja nousi näin mielikuvien yläpuolelle.

Olen henkilökohtaisesti tyytyväinen, että Aura nousi arvostelussa näinkin korkealle. Mielestäni Aura erottuu kilpailijoistaan erityisesti makeudellaan ja tuhdimmalla maltaisuudellaan, ja suutuntumakategoriassa Aura nousikin samaan kastiin koko vertailun huippujen kanssa.

Koff Crisp sijoittui alkoholittomana jokerikorttina vertailussa tasan keskelle. Crisp sai oivalliset kokonaisarviopisteet, ja suorastaan dominoi tuoksu kategorian pisteissä. Perinteisen Nikolai-oluen englanninkielinen uudelleenbrändäys aiheuttaa allekirjoittaneessa pohjatonta halveksuntaa, mutta tässäpä mainio vaihtoehto, mikäli on valmis maksamaan vähän ekstraa muihin alkoholittomiin/vähäalkoholisiin oluihin verrattuna.

Kukko Lagerin epätydyttävä sijoitus vertailussa todistaa, ettei pienpanimo-oluen status tee autuaaksi. Kukko jäi kilpailusta jälkeen kaikissa pistekategorioissa, mutta olisi ollut mielenkiintoista nähdä, miten Kukko Lagerin tuhdimminkin humaloitu lähisukulainen Kukko Pils olisi pärjännyt vertailussa.

Lapin kulan ja Sandelsin sijoitukset vertailussa ovat erittäin mielenkiintoisia. Lapparilla kun on ollut maine ns. ”paskana kaljana”, kun taas Sandelsin yliveraisuutta suomalaisten bulkkilagerien joukossa kuulee kehuttavan usein. Vertailumme tulokset kääntävät tämän aselman pääläelle. Toisaalta Sandels tarjottiin maisteltavaksi avain ensimmäisenä, joten kenties makunystyrät olivat silloin skarpeimmillaan ja mieli kriittisimmillään. Joka tapauksessa Santtua voi nauttia hyvällä omallatunnolla tämän tutkimuksen jälkeenkin.

Vertailun viimeisenä tulee Lidlin Olut. Tämä hirvitys on luotu puhtaaksi sisäänheittotuotteeksi, ja sen kate myyjälleen onkin vain parin sentin luokkaa per tölkki, mikä kertoo kaiken käytettyjen raaka-aineiden määrästä ja laadusta. Vaikka kokonaispisteissä ero seuraaviin ei ole suuri, oli maistajien joukossa konsensus tämän oluen erityisestä huonoudesta. Ellet sitten ole Itä-Pasilan penkeillä norkoileva juoppo tai sitten jonkinlainen rappiohipsteri, en keksi mitään syytä napata tätä ostoskoriisi.

MÄKSY JA

Osakuntien Oudot Perinteet OSA 3

Teksti: Mikko Mäkipää

Kolmas esiteltävänä oleva aikaa kestävä perinne löytyy omasta osakunnastamme. Se on nimittäin kuntavieraan vaakunan ripustaminen Kiltahuoneeseen.

Perinne ei toistaiseksi ole kovin pitkäikäinen. Se alkoi vasta vuonna 2008 Porin huoneen remontin valmistuttua ja vaakunoiden siirryttyä sen myötä Porin huoneeseen. Aiemmin kuntien vaakunat olivat alakerran ravintolassa, kun Satalinnan säätiö vielä pyöritti opiskelijaravintolaa ja muuta ravintolatoimintaa nykyisissä Killan tiloissa 1990-luvun lopulle asti. Oman ravintolatoiminnan päätyttyä vaakunat päätyivät muun osakunnan irtaimiston mukana Harjavaltaan Emil Cedercreutzin museon varastoihin, josta ne sitten palasivat Porin huoneen seinälle. Siitä eteenpäin on Satakuntalaisessa ehtoossa uuden kuntavieraan vaakuna ripustettu Kiltahuoneessa olevaan tolppaan seuraavaksi vuodeksi.

Kiinnostavan perinteestä sinänsä tekee sen toiminta kalenterina. Tämä itse asiaan liittymätön sivuvaikutus näkyy erityisesti osakunnan tilaisuuksista otetuissa valokuissa. Henkilöistä tai aktiviteeteista ei yleensä ole helppoa päätellä, minkä vuoden vaikkapa Virkailijanvaihtokaronkasta tai Uusien ehtoosta on kyse, mutta tästä vuosia merkitsevistä seinäkalenterista sen näkee tarkasti.

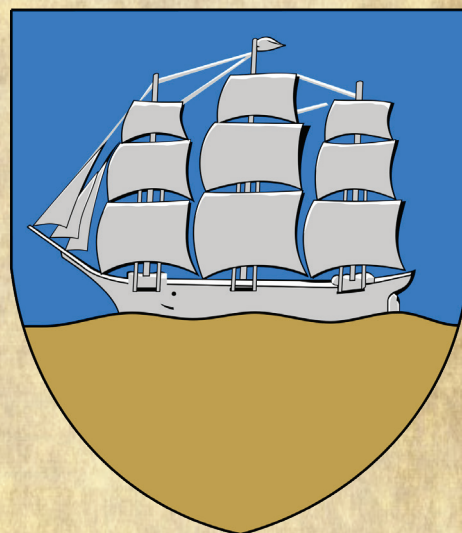
Kiinalaisessa kalenterissa vuosien kiertoa kuvaavat 12 säännöllisesti toistuvaa eläintä. Edellistä aavistuksen demokraattisemmassa Satakuntalaisessa Osakunnassa osakunnan kokous tekee valinnan vajaan 30 kunnasta. Joskaan en muista kenenkään koskaan tehneen kilpailevia esityksiä hallituksen esitykselle seuraavaksi kuntavieraaksi.

Fukseja ei yleensä ehdi juuri kiinnostaa ehtoossa tapahtuva kuntavieraan vaihtuminen, koska he tapaavat olla vähän liian täpinöissään murhan valmistelusta. Ehkäpä riemuciviksensä vuonna 2069 on sitten valokuvia katsellessa helppo katsoa seinältä, minkä vuoden riennoista mikäkin kuva oli otettu.

Kuva: Osakunnan galleria

Kuntavieraan vaihtoseremonia. Jämijärvi vaihtuu Honkajokeen Ehtoossa 2015

"Olen katsellut nukkuvia miehiä."

Harrastelija-antropologi Ester S. Viisissä

"Kyl raumalaiset on varmaan ihan kivoja ihmisiä."

Porilainen Lauri L. sovittelun merkeissä

"Kyl naisillakin on murrosikä, eiks vaan?"

Patrik M. kesäretkellä Säästökulman baarissa

*"V*ttu kun kuumottaa, kun istuu vessas ja tulee semmoinen metrin slerba!"*

Eero H. kuvaa sokeritoukkaa Viisin vessassa

Ester S. Janpalle

"Ei aina pidä juoda!"

Janppa E.

"No minun kyllä pitää!"

Petra H.

"Mä oon ostanut vaan ehkä neljä askia."

Anna-Kaisa R.

"Ja mitä sä oot, joku 2-vuotias?"

(Keskustelijat ovat samanikäisiä)

"Ku kohta tulee taas kakskytuku, niin tuleekohan kakskytuku uudestaan muotiin? Miettikää nyt, sit tulee kolkytluku ja nelkytluku ja sit tulee taas sota..."

Milla A. analysoi naisten saunavuorolla muotia ja historiaa

*"Tääl on bileet, p*llut sileeks!"*

Simo L. sanoittaa uudelleen suomeräpin ikivihreitä

"Miks mä oon näin itsetuhoinen?"

Patrik M. hereillä 5 tuntia ennen herätystä

"Taideyliopistolle akateemisuus merkitsee orgioita."

Tiera H. keskustelelee Taideyliopiston kokardin akateemisuuudesta

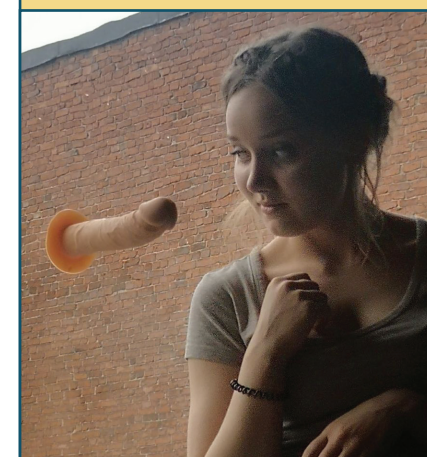
"Ei kannata olla tutkija, kannattaa mennä johonkin oikeisiin töihin."

Patrik M. pohtii koulutuspolitiikkaa

KUOLEMATTONAT!

Taattua satakuntalaista laatua jo vuodesta 1654!

VISUAALINEN KUOLEMATON

Emäntä ja bingon palkinto vujujen silliksellä

10 SYYTÄ RAKASTUA TURKULAISEEN

Kuvat: Maija Muntila

Terveissii VSO:lt ja Varsinaissuomaine-lehrest! Mua pyyretti kirjottamaa teiä lehtee ja aihet sai ite ehrottaa, ni ehroin tämmöst, mikä o omaa syränt lähel. Nii täsä ois ny 10 syyt rakastuu turkulaisee. Ei mul ny muut sanottavaa täsä ol.

1. Itsevarmuus on viehättävää

Turkulaiset kokevat syvää ylpeyttä omasta kotikaupungistaan ja turkulaisuudestaan. Tästä osoituksena turkulaiset usein kantavat mukanaan "Varför Paris vi har ju Åbo" -kassia tai VSO:n "Täl pual/Tois pual"-kassia. Kaikkihan tietävät, että ihmiset, jotka ovat itsevarmoja ja kantavat itsensä ja taustansa ylpeydellä, ovat viehättävimpiä. Joten tässä syy valita turkulainen.

2. Turku on Suomen Pariisi

Jos haluaa romanttiselle minilomalle Suomessa, kohteeksi kannattaa valita Suomen Pariisi eli Turku. Parhaat vinkit kohteeseen löytyvät tietysti turkulaisilta, joten aveciksi ja oppaaksi kannattaa valita paikallinen.

3. Rehellisyys on hyve

Turkulaiset (ja muutkin Varsinaissuomalaiset) ovat tunnetusti suoria ja rehellisiä tyyppejä. Turkulainen kertoo siis kyllä suoraan deittailuvaiheessa, mitä mieltä hän on tulevaisuudestaan. Lisäksi parisuhteessa turkulaisen suoruuteen voi luottaa ja kaikki asiat tulevat käsiteltyä tuoreeltaan, eivätkä ne siten jää muhimaan.

4. Turkulaisella on hyvät geenit

Tai siis niinhän sen on oltava, kun miettii millaisia ovat maamme turkulaiset merkkihenkilöt: Robin Packalen, Mauno Koivisto, Saku Koivu, Riitta Väisänen, Lola Odusoga, Matti ja Teppo, Paavo Nurmi sekä tietysti 1500-luvun halutuin poikamies Mikael Agricola (no okei Agricola oli Piispa, eli häntä ei oikeasti kai voinut deittailla).

5. Bättre folk

Monella on ehkä unelmana suomenruotsalainen siippa. No, Turusta löytyy myös sellaisia! Reilu 5% turkulaisista on suomenruotsalaisia, joten myös sellaisen perässä kannattaa suunnata Suomen ensimmäiseen pääkaupunkiin.

6. Turkulainen on hedonisti

Turussa osataan nautiskelun taito. Kaupunki on pullollaan upeita ravintoloita, kahviloita, museoita ja muita kulttuurikohteita. Näistä parhaiten perillä ovat tietysti turkulaiset itse! Turkulaiset syövät ahkerasti ulkona ja nautiskelevat kauniin kotikaupunkinsa koko annista, joten turkulaisen deitin kautta pääset maistelemaan mm. Gaggui-kahvilan kakkuja ja Kaskiksen herkkuja!

7. Suomen paras joulukaupunki

Sehän on siis tietysti Suomen Turku! Ei ole mitään tunnelmallisempaa kuin jouluaattoinen joulurauhanjulistus Suomen Turussa. Päästäksesi turkulaiseen joulunviettoon kannattaa siis etsiä turkulainen puoliso.

8. Ruisrockin aikaan kaikki hotellit ovat täynnä tai kalliita

Ja juuri siksi kannattaa yöpyä turkulaisen heilan luona, jotta ruisreissulla voi nauttia ilmaisesta yöpaikasta ja romantiikasta Via Dolorosalla Suomen yöttömässä yössä <3

9. Työn ja tiedon puistot

Eli siis sivistys! Sehän on Suomen maahan levinnyt Turusta, ainakin jos on uskomisen Varsinaissuomalaisten laulua. Tämä tarkoittaa sitä, että turkulaisen deittisi sivistyksen voi luottaa!

10. VSO

Viimeisimpänä, muttei vähäisimpänä ois tää rakas naapurosakunta eli VSO. Tämän huikean järjestön toimintaan pääsee varmasti sisälle turkulaisen toisen puoliskon kautta, mutta toki ilmeinkin! Lisäksi jos turkulaisrakas on vielä haussa, VSO:n juhlat ovat oivallinen paikka sellaisen etsiskelylle. Et tervetuloo vaa!

Maija Muntila, Varsinaissuomalaisen päätoimittaja

OSTROBOTNIA

FUKSIDISKO GULISFEST

2.9.2019

TULOSSA SYKSYLLÄ!!

+

+

+

= OSAKUNTA-APPRO
NATIONSAPPRO